

خور ۽ خبر ۽

لنڊڪي شعرونه او ادبي ٽوٽي

ليکوال: محمود حميدزي

Ketabton.com

دکتاب پیژندپاڼه

نوم: خوري خبرې

ليکوال: محمود حميدزی

تايپ او ډيزاين: محمود حميدزی

دپوښتنې ډيزاين: مسلم اخکزی

دخپريدونېته: ۱۴۰۳ ه ل

دليکوال خپاره سوي اثار:

۱ په سمندر کې دملغرو لتون

ټولنيزې ستونزې او دحل لارې يې

دفکرونو جوړښت او هغوی ته وده ورکول

۲ روڼ سيند

لومړۍ شعري ټولگه

۳ په کایناتو کې دقرآن کریم علمی معجزې

(د زرو څخه درکھکشانو د الله جلّ جلاله مخلوقات)

۴ (د انسان په بدن کې دقرآن کریم علمی معجزې)

(د انسان د بدن د حجرو څخه درنښجونو د نسجونو څخه درغړو د غړو

څخه در بدن پورې: هراړخيز طبي مالومات او د عقيدې د لا کړو کولو

درسونه)

۵ د الماسو پڼې

(د پښتو متلونو د ويلو ځايونه او علتونه)

۶ ژور اندونه

(دويمه شعري ټولگه)

۷ پيه ژوند کی دبرياليټوب 50 رازونه

۸ څنگه ژوند وکړو

(د نړۍ د پوهانو او برياليو وگړو د سلگونو ويناوو ژباړی)

۹ خوږی خبری

(لنډکی شعرونه او ادبی ټوټی)

۱۰ ننګوونکی پوښتنی او ځوابونه

(سلگونه طبی، ساینسی، جغرافیوي، بیولوژیکي، ذهني او ټولنيزي پوښتنی)

دليکوال خبرې

دې کتاب کې په ادبي ژبه د ژوند ځينې خوږې اوترخې
ځينې لارښوونې سوي دي دا چې ځينې نازک الفاظ شتون
پکښې لري هيله ده اند، فکر ونه کړئ چې فحشا ته
مورابولم ژور اند وکړئ دې کتاب کې هيڅ دفحشا او بر بند
څه نسته بلکې دلته ماهڅه کړي چې وگړي سيده لاري ته
را وبولم!

دا زما هغه اندونه دي چې دکلونو په اوږدو کې مي ليکلي
اوستاسو درنو لوستونکو د ادبي تندي دخړوبولو لپاره مي
په دې کوچنۍ ټولگه کې راټول او خپاره کړل!
په درنښت محمود

يادونه: ددې کتاب د چاپ حقوق دليکوال سره خوندي دي، دکتاب
همدا پي ډي ايف بڼه بيله بدلونه هرڅوک خپرولی سي د چاپ
اوبدلون حق يې څوک نه لري!

ای کاش هر شیبه مې، ستا خواته کتلی
 او ستا دښکلا دلیدو څخه برخمن وای،
 ستا څخه مې دبریا او ناپاينه ژوند خبرې اوریدای.....
 او په خیالونو کې د دې نه پاتې کیدونکي ځان، روح
 او نړۍ څخه بهر لیرې تللی وای!

مورن هله خپلې هیلې د لټۍ په پری په غاړه را وځړو کله چې
 هوډونه مو د وپرونکو توپانونو د لیدلو له کبله وپیریري، وډار
 سي.

هغه وخت زموږ خاورین وجود:
 دمځکې سره خپل ارثي مینه پیل کړي او نه غواړي دهغې د
 راکښوونکي ځواک پر وړاندې ودریري، تل غواړي مځکه
 لمس کړي او د خوځښت تکل نه کوي، دا چار ددې لامل سي
 چې مورن مات سو، ولویزو او دوگړو دسترگو څخه خورا ټیټ
 مالوم سو، مورن دخپل پیدا کوونکي نا خوښي وموندو او نه سو
 کولی دخپل اري دندې لپاره کړنې سره وپېیو، نا خبره سو او
 شیبې مو دلانورو خواشینوونکو شیبو د را رسیدا منتظري سي!
 هووو: مورن باید خپلې هیلې ونه وژنو،
 همدا دهیلو ژوندي ساتل دي چې: مورن دهسک لورته را
 بولي!!!!

دلويي هیلې دپورکیدا زیری راکوي او که هغه زیری رښتیا هم
 مورن ته ستر او ښکلی مالوم سي، مورن به هیڅکله په خپل تل
 پاتې هډوکي مځکه ښکل نه کړو،
 خوځنده به یوو.....

خبرې

خوږې

ناخبر به نه يوو....

ټيټ به نه يوو....

خوښې به وموندو.....

خپله اړه دنده به په بڼه ډول سرته ورسوو.....

کله چي موږ دخپلو موخو لور ته مزل کوو:
دتیارو شیو،
مستوسیندونو،
بی مهاره توپانونو،
سوځوونکي لمر او اغزونو لارو څخه تیریرو:
زمونږ موخي هم هیڅکله دومره مغروري اوبي وفا نه دي چي
زمونږ ستړیاوي اوزحمتونه بابېزي وگني
او زموږ سره دیدن کولو ته هغه وخت سوبي نه سي چي موږ
هغوی ته درسیدا په پار رښتني هیله کړي وي!!!!

خبرې

خوږې

ښه نوږېمن هغه وگړي دي چې :دخوانۍ نشه يې وزغمل او
خپل هوښ يې پکښي دلاسه ورنه کړ!

ستا!!!!

دخوږو يادونو وړمې دزړه ښه نه پايانه خوښۍ راوړي!

کله چې زړه مې دنړۍ دنپاکيو دگرددڅخه پريمان سي: ستا په
پاکوونکۍ اوپاک نوم باندي يې پريولم!!!!

دزړه ارام ستا په يادونو کي نغښتۍ دی!!!!
هغه زړونه سکون نه لري چې:
ستا دښکلاگانوڅخه مخ واړوي!

مرگ دازمويني ورستۍ ورځ ده دهغه ورسته يا تل پاتي بريا يا
تل پاتي ماته پيليري؛خوځيني بختور دي دماټې ورسته بريالي
سي!

زه دهغو ورځو په هيله او اميد ژوند تيروم کومې ورځې چې :

ستا خواکي ستا در نظر لاندي و اوسيرم!!!!

ژوند دلويو هيلو دپوره والي لپاره بس نه دي:
ژوند يوازي هغه ازموينه ده چي بريالي به يې خپلو ټولو هيلوته
ورسيري!

دلته درنو ستورو رڼا څوک نه ويني .
وگوره ستوري ټوله شپه انتظار کوي ځان سوځوي چي وگري
دهغوى وويني،
دهغوى سربښندنه درک کړي، خو خلک دهغوى په درک
اوليدلو کي سوستي کوي ځانته دومره تکليف نه ورکوي چي
يوار خپلې سترگي د هسک لورته کړي کړي زه حيران يم
د کمزوري وجود لرونکي دغه وگري ولې هسک ته نه گوري؟
ولې غرور کوي؟
په داسي حال کي چي دهغوى زړونه د کمزوري وړتيا لرونکي
دي چي دهغې په نشتون،
دوى دخپل کوچنى برخي پرته دتل لپاره په هغه گرد بدليږي
چي ذري يې دنړۍ په ټولو برخو ویشل کيدلى سي،
افسوس... دا څومره بده ده :يو کمزورى څنگه دومره جورت
وکړي!

خبرې

خوږې

دخپل عقل دمزي دکرور کولو په پار، دمرغانو دخولو څخه ستا
دستایني دزمزمو داوریډلو حس ته تم یم،
هیله لرم دهغوی دهر ویی په مانا ځان پوه کړم اوستاسره دمینې
کولو په هڅه کي وړاندې لاړ سم!!!!

خبرې

خوږې

د زلفو په تارونو کې مه بندیره:
بلکې زړه او سترگې دي باید
د پوهې په پیچلو، کږو وږو لارو کې بندي پاته سي،

که په زلفو کې دي زړه بندسو ستامینه پوهه به خپه سي،
دانو بده ده چې د دوو ژوندونو خوښۍ کیدای سي په یوې
بدله کړي،

که د پوهې پر زلفو مټن او د کتاب پر مخ دي زړه بایلوئ:
هله به دي سترگې دباز په شان لیدونکې او زړه به دي د زمري
په شان پیاوړې سي، هووو
مه ښکار کړه، ښکار وکړه د هغو ویونو ښکار چې توري یې
ښکار کړي وي،

داسې به ته ورورو د جملو او د پوهې د سمندر د لویو ښکار
کوونکو په ډله کې تاج داره ښکاري سي!

.....

په نړۍ کې د بریا هیڅ لوری نسته بېله هغه سمت څخه چې:
ستا لور ته تللی!

مور به هله بريالي سو چې:
ستا لور ته ستا پر قدمونو،

ستا پر ښوول سوي لار گړندي گامونه واخلو،
ستا منزل ته رسیدل د ناپاينه خوښیو، نه خلا صیدونکو
نیکمرغيو او نه بیانېدونکي ښکلا، وخت، شیبې او لیدل دي

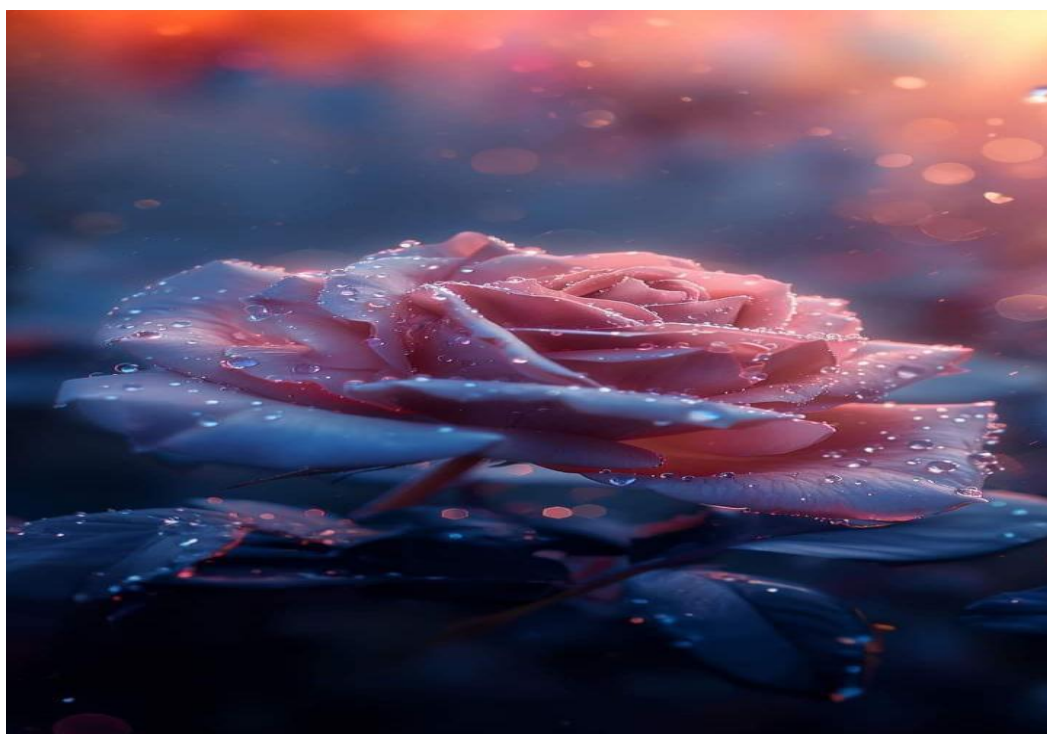
انسان ستړی سي ددې هر څه څخه ځینې وخت مې نه پوهیږم

کله کله مي شعور، درک، ذهن، تجربه وسواس،
 غماز او که زړه ووايي: بس دی!
 نور هيڅ قلم مه را اخله ولې ځان ستړی کوي، ولې دهغو
 خلکو لپاره چې تل غواړي بیده پاته سي دخوبه د راکښنستلو
 چيغې او ناري وهي!
 ولې خپل ډېروخت دهغوئ لپاره لگوي:
 حال داچې ته خپل چاري لري چې هغه بايد سرته ورسوي،
 ولې تل دهغو ويیونو په پیلو او ښکلو امیلونو په جوړولو
 بوخت یې چې راغونډول او پیل یې ستا دورښتانو یو یو
 ژونکی کمزوری کوي او په مغزو کې دي شور جوړوي، آیا دا
 وگړي په دي هرڅه ارزي؟
 آیا دوی تا درکولی سي؟ یادوی ستا پيلي امیلونه په رښتیا هم
 لیدلی او ښکلا یې حسوالی سي؟
 بیا خپل ځان ته خپل ځواب ورکړم او ووايم: کیدای سي ستا
 دپیول سو ملغلرو امیلونه کوم ښکلی په غاړه کړي او ښکلايي
 ور ډېر کړي؛ هغه ښکلو په ټولۍ کې لا نور هم ښکلی مالوم
 سي او د په غاړه کړي امیل دملغلرو په رڼا باندي په تیارو کې
 لار وموندي!
 یا هم د غوتیو څخه ښکلي گلونه وتوکيږي او نورو گلونه وپالي
 دا چار غوره دی ځان ستړی کړه او لاهم نور دپوهې په سمندر
 کې غوتې ووهه، ملغلرې ومونده او ډبریا په تار کې ځلانده او
 روښانه ملغلرې وپیوه، دا چار ښکلی دی او کیدای سي تا او
 نورو ته دنړیو دخوښیو لامل سي!

ليکواله او شاعر ته!
کله چې غواړي پاشلي ملغلرې په لمن کي راټولې کړې او بيا
بنکلي اميلونه تري جوړ کړي، پام دي وي چې:
دملغرو خلا دشهوتونو دسمندر په اوبو پري نه ولي!
دغه بنکلي پيپل سوی اميل د مادياتو او امتيازاتو دبنۍ دخولې د
اور لورته مه ورنيزدي کوه، ترڅو تل پاتي والي ته يې زيان
ورسيږي!
خپل دملغرو اميل ته دي درښتيا کروړ مزی ور واچوه، دنړيو
دژوند دسيند په ابو يې پريوللی، دستورو په رڼا خلیدلی بنکلی
پريږده
ترڅو غوټی پري گلونه ونېسي او بنکلي يې په غاړه کړي

ای کاش کیدلی سواى چي ستاسره مي یوځل لیدلي وای...
یوازې یوځل او دکلونو دفرق لمبې مي ستا دبنکلا د ارام
بخښونکو وړانگو،
په درک کولو مړي او دوصل خوږې شیبې مي د حسونو هره
برخه په داسې خوځښت را وستلي وای چي :
هغه خوځښت په بل هیڅ موجود باندي هومره شور نه
جوړوي!!!!
ای کاش کیدلی سواى ستا خوږې خبرې مي ستا دخولي څخه
اوریدلي وای ترڅو،
د بدن هرې ذرې مي ستا دخبرو په اوریدا دهسک لورته الوتل
پیل کړي وای او هغه حای پوري یې رسولي وای چي نور
مخته ته تلل دحان سوځل دي او دهغو په اوریدو بلکي لکه لیدو
باندي یې دنړۍ دخوښیو په اړه پوره پوهه لاسته راوړي
وای!!!!

ښکلا دي تعريف نه لري:
ستاښکلا دلمر دځلا څخه ډېر ځلانده!
دسپوږمې د راغبرگي سوي رڼا څخه ډېره ارام بڅښونکي!
دگلونو دوږمو څخه ډېره خوږه، دسهار دنسيم څخه ډېره خوښي
ورکونکي ده!!!!

.....

هرشپه مې آندونه ستا په نوم او خبرو يادولو څږوبوم او هيله لرم
چې خوب کې به ستا دښکلي مخه دښکلو وړانگو په ليدلو باندې
سر لورې سم!!!!

زمور بديو ته درسيدا تنده....
 دهغوى دپاره دوخت بربادولو هيله.....
 په هغوى كي دغوته كيدلو شيبى.....
 خومره دپري بدې، زيان رسوونكى او ناكامه كوونكي دي!!!!
 تنده به يې زمور دتل پاتي تندي لامل سي!
 وخت پري بربادول به مور ته ناپايانه، نه ز غمل كيدونكي او
 دتصور څخه پورته بد او زحمت كوونكي وختونه راكړي!!!!
 كه په هغوى كي غوته سوو په سترو، دپرو ويرونكو داسي تيارو
 كي به غوته سو چي هيڅ رڼا به نه وي؛ هيڅ ډاډ به نه وي او
 هيڅوك به مو نا اوريدل سوي، لعنتي كړيزي وانه وري!!!
 هو دا كړيزي به دومره بدې وي چي هيڅ پيداكړل سوى به
 دهغوى دكولو هيله ونه كړي!
 دا تنده خومره به ده ده،
 دا وخت بربادول خومره دزيان څخه ډك دى او دا غوته كيدل
 خومره سوځوونكي دي، هوووو
 خورا دپرررر دپرررر: سوځوونكي!!!!

زه د بريننا درناوی کوم:
 همدا بريننا ده چي زما دژوند د ډېريدا لپاره په بيا بيا
 غورځکي، جراقي وهي او نه پريږدي د بدن واکمن مي دخپل چار
 څخه ستړی او بي پامه سي،
 د بدن پاچا هيڅکله دا توان نه لري چي د بدن واکمن ته امر
 وکړي،
 زما د بدن واکمن يوازي ديوه او بي سياله واکمن په امر خپله
 دنده درهغو مخته وړي، ترڅو امر ورته وسي نوربس دی!
 دده مزل درهمدي ځايه پوري وو!
 نور دی دلته ارزښت نه لري!
 دی بايد خپل لومړني ځای ته ستون سي هغه ځای ته چي دده
 بنسټ دده څخه خورا ډېر وخت مخکي دهمدي ځايه پيل سوی
 وو!
 دا به زما د بدن دواکمن زما سره وفا په ډاگه کړي، که ده زما
 سره وفا کړي وه، رښتيا يې زما دپاره ښه او غوره گڼلي وه زه
 به بريمن او سرلوری سم، که ده زما دستر دښمن او ستر احسان
 هيروونکی خبره منلي وه زه به دتولو بدبختو څخه لوی بدبخته
 يم، نا پايښه انتظار به گالم،
 نه تصور کيدونکی، لمر، تودوخه او تنده به گالم،
 دتولو گلونو څخه ښکلی او ټول گلونه به راڅخه مخ واړوي
 تنده به مي تنده پاته سي،
 بري ليک به مي د نه ستايل سوي سمت څخه راته وړاندي سي،
 هيڅکله به بيا ښاد نه سم!
 هيڅ وخت به خوښي ونه موندم!

خبرې

خوري

هيڅکله به ښکلي ونه وينم!
 وبه کوټل سم، وبه رټل سم، وبه ايشېرم!
 دا به نا پايانه دغمونو څخه ستر خورا ډېر ستر هومره ستر چي
 ددې حای هيڅ غم او اندېښنه به ورته هيڅ، بيخي هيڅ مالوميري!
 هو دا زما د بدن په واکمن پر اړه لري چي ما چيري
 بيايي؛ دستري ماتې لور ته او که دسيوري لاندي، دستري
 تودوخي په ورځ هوساينې، دخوږو اوبو د ويشوونکي په لاس د
 سترې تندي څخه دخلاصون دجام خوا ته، يا دبريننا په شان د
 بيرونکي پله څخه دتيريدا لورته اوکه دستر گل بن دگلونو سره د
 ديدن او دتل پاتي، هيڅکله نه خلاصيدونکي خوښی لورته!

زما بريننا خوښه ده، همدا بريننا ده چي زما دماتي او بریا
 لپاره په بيا بيا جرقې وهي او زما د چپه لوري غوښه په
 خوښت را ولي، دا غوښه زما د بدن واکمنه ده، که دا بريالی
 سوه زه به بريالی سم، که دا دناکامی لورته ولاړه زه به ناکامه
 سم،

لاسونه کچکولوم او وايم چي:
 زما د بدن واکمن دي کږي او دتیارو څخه ډک لورته نه ځي،
 هوو...
 تل دي دبریا لورته نېژدي کيري او رڼاوي دي موندي!

خوري

خبرې

هرلوستونکی پوه نه وي او نه هر لوستونکی دتيرايستونکي
 سمندر دتل څخه د لاره ورکونکو پوښتونو ځوابونه لري هيڅ
 سوال به ځوابه نه دي او هيڅ تير ايستونکی داسي سوال نه
 لري چي هغه دي درنا او بریا د عقيدو د خاوندانو پر عقیده باندې
 تور داغ وي او ځواب دي يې نه وي!
 بس دومره ده چي زموږ سره به دپوهې او رڼا د سمندر په تل،
 منځ يا حتا مخ کي د ځواب دموندلو وړتيا نه وي!

.....

موږ دپوهې مينوال يوو غواړو دپوهې په سمندر کي د ژوند
 دبريا او راتلونکي د خوښيو ملغلري وموندو!
 هو....

زموږ مخته به سمندري توپانونه، سخت اورښتونه، نه ز غمل
 کيدونکي تنده، سمندري د اړونکي، لوړې ژوري احمق غماز
 راسي خو:

موږ به خپل دموندلو هڅو ته دوام ورکړو پري به نږدو چي
 زموږ مخته خنډونه زموږ هيلې را مړي او روح مو را ژبل
 کړي!

موږ کروړ هوډ کړی دبرياليتوبونو دموندلو هوډ!!!!
 په راسته لاس دبري ليک دراختلو هوډ!!!!
 دوير ونکی پله څخه دبريننا په شان تيريدلو هوډ،
 دکب داينې دخوړولو کروړ هوډ
 او موږ به خپل موخي ته رسيزو.

خبرې

خوږې

هر ورځ مو چي مو ستا په يادونه پيل سي،
خبرې درسره وکړو خبرې دي واورو موږ به ولې بدبخته سو؟
زموږ بريا بنکلا او راتلونکي يوازي اويوازي ستاسره په
دوستۍ او تاته په سر تيتۍ کي نغزل سوی دی!!!!

.....
کله چي تا تکل کړی وي چي ملغلرې وموندي ته به هغوی ته
هوسا ونه رسيږي.....
ساحل به لار کي اغزي درته وپاشي!
سمندر به دي دخپلو تو پانونو په ځواک خبر کړي او وژونکي
کبان به دي بدن زخمي کړي!!!!
که دي بيا هم دملغرو موندلو هوډ کروړ وو او وړاندې تللي
هله به ته بريالی سي او دسمندر دکلکوصدفونو دمنځ څخه به
ملغلري په لاس راوړي!
لويو هيلوته په رسيدا او دلويو موخو دلاسته را وړلو په لار کي
دردونه، غمونه او کړاونه هتمي دي!!!
بريا دهغو وگړو په برخه کيږي چي نه دريږي، نه بيريزي او نه
ناهيلى کيږي!!!
بريا لاسته راوړل...
لويو موخو او هيلو ته رسيدل وخت، ستړيا او زحمت ته اړتيا
لري!!!

د ښه ملگري سره یوه پيالې چاوي د سیند په خواکي په ورین
تندی څینل او دژوند دڅوښیو په اړه خبرې کول کیدای سي
دژوند دڅوښیو څخه یوڅه برخه پر مور ولور وي!

.....

مور دڅلگو مخونو ته گورو نه دهغوی چلند نیکو او اخلاقو ته!
دا څومره بده ده چي ښکلي ځان په اخلاقو نه ښکلي کوي!
دمخونو ښکلا تیرایستونکي ده، انسانان باید ښکلي زړونه
ولري!

ددې لپاره چي پرمخونو اوبه تیري کړو او په درملو یې سپین
کړو:

خپل زړونه به دپوهې دکتاب غونډ په ترتولو رڼو اوبو پریولو
ترڅو ټول بدن مو ښکلی او ځلا کوونکی سي، تل پاتی ځلا
کوونکی!

درواغجنه ښکلا ډېره پیکه، ناپاینه او تیر ایستونکی ده!
ښکلا داخلاقو په بڼ کي جوړه سوي، په پوهه کي نغږل سوي
او دپرهیزگاری په عطرو معطره سوي جامه ده چي دهر بدني
ښکلي په برخه نه وي!

بریالي وگړي هغه دي چي رښتني ښکلي وي او رښتني ښکلا
دگلونو دپالونکي په خوښۍ او دگلونو په ښونو کي موندل کيږي!
هو همدا ښکلا ترتولو ښه او رښتني ښکلا ده!!!!

د کوچنيو ذراتو، وړو زړونو، ډېرو کوچنيو بدنونو خاوندان يوو
خو: غرور مو دهسک څخه هم لوړدئ، درومو او دځان بربادې
ته لارلنډوو!!!!

.....

کله چې موږ لوستونکي سو،

گټونکي به سو!!!

لوستنه ده چې موږ دپوهې دسمندر په ناپايانه سفر
دهغو وگړو سره مخته بيایي چې زموږ څخه وړاندي دي او
زموږ څخه مخکي يې دابنکلی او خوښي ورکونکي سفر پيل
کړی وو!

راسی ځانونه ته وزرونه واخلو، کتابونه زموږ وزرونه دي!

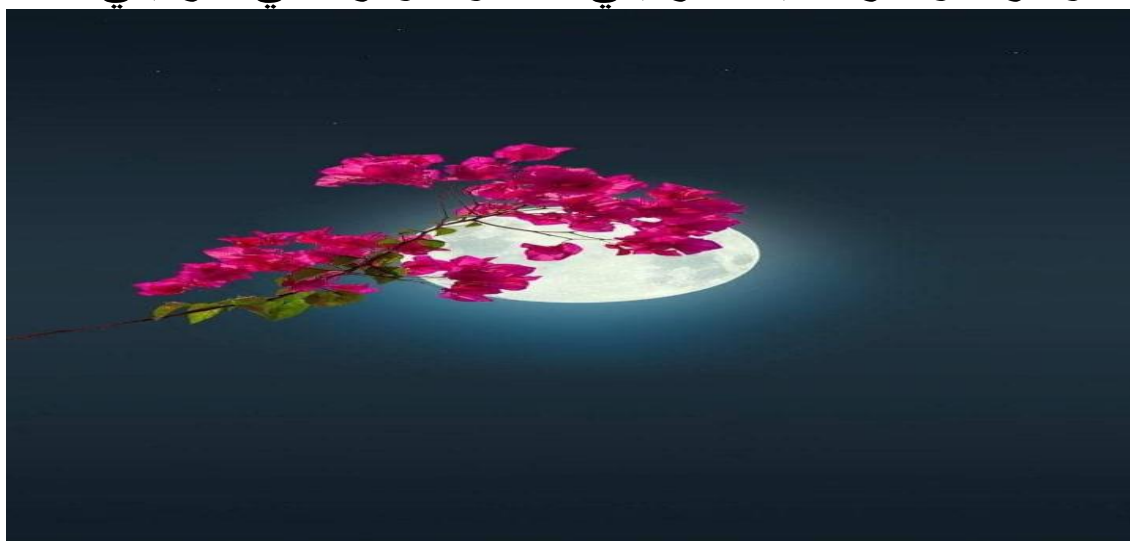
ز مور مخ ته يوه ونه زر غونډيري چي په هغې کي دولس گلونو
موندو.
هر گل دیرش پانې لري، دهرې پانې پنځه ډوله وړمي ځي، هره
ډول خشبو يې ز مور روح، جسد او زړه ته خوښي او ښکلا
بخښي!
که مور دهغوئ د وړمو خورولو په وخت کي دهغوئ وړمي
حس نه کړو: مور ستر زيان کوونکي یوو، داسي زيان کوونکي
چي هيڅ زيان هومره ستر نه دی!!!
دتیارو او غمونو زیری راکوونکی زيان، دهغوئ د وړمو په سم
نه حس کولو کي نغښتی دی!

=====

دتیاره ماښام څخه مي زدکړه وکړل، چوپتیا مي غوره کړه؛ ځکه
خومي ستوري خپل ملگري وموندل!!!

تیاره شپه؛ دشیپور می را غبرگه سویه رڼا؛ ځلاند
ستوري، خور نسیم؛ بهاندي اوبه؛ امرمنونکي اورجوري؛ ښکلي
ونې؛ دنگ اوکروړ میخ سوي غرونه؛ ناخبره ژوي اوبې کبره
زرغونیدونکي، پراخه غبره لرونکي!!!!
ټول یو څه وایي!!!!
هو یوازي یو څه؛ ستاستاینه!
دوئ مغروره نه دي په پوره چوپتیا خپلي ښکلا گاني خوروي
او ښکلو ته سلامونه ليري.
خودا ټولې ښکلا گاني هغه وخت زمور لپاره هیڅ دي؛ ترهغو
چي مور په ښکلاگانو کي ژور اندکونکی نه سو، ځان په خپلو
ناتوانه او لږ مزل کوونکي اندونو کي ستا لپاره ورک نه
کړو، روح مو ستا پروړاندي خپل ځان ټیټ نه کړي،
زړه مو غرور ونه سوځوي، مغزمو سیده لارونه موندی، سترگي
مو دبريالیک ته نه سي، دجام تنده مو هیره وي درټولو راته
گران نه سي
اوزړه مو ستا خبرې درک نه کړي! مور به در هغو سرلوري
نه سو تر څو هره شپه سرتیټي نه سو، هو رښتني سرتیټي!!!!

روح مې دتیارو په منځ کې د لمنځه وړونکو وحشیانو په منځ
کې ورک وو، د عقل پرې مې شکیدلې، لیدل مې تیاره او اوریدل
مې ویرونکي وه، یو ږغ مې واوریدئ...

ستاد خبرو ږغ!!!!

ژغورونکي خبرې وي!

در نیژدي سوم:

عقل پرې مې کروړ سول، درنا گانو خلا مې سترگې راپرنیستلي
غوږونو مې دبریا خبرې اوریدل پیل کړل، درنا گانو سمندر ته
ننوتم او وحشیان راڅخه په تیښته سول.

زه به در هغو بنادیم ترڅو چې ستا خبرې اورم او د گلونو
دښکلي پر قدمونو دنیغې لاري سمت ته ستنیرم!

حيرانوونكي ده!

ما دژوند خوښۍ دمرغانو په ږغونو، دزغونو ونو په ليدلو داوبو
دنازک او خوښي ورکوونکي شور په درکولو او دخپل خالق په
ياد کي وموندل، هو کله چي مي دناروغانو څخه دهغوي
دناروغيو په اړه واوريدل دشکر ږغ مي پر ژبه روان سو او
بيله ناروغي مي دنړۍ دهرې شيبې درناوي کول پيل کړل!

.....

نړۍ ښکلې ده ددې دومره ښکلا لامل يې ستا ښکلا ده!
ستا دښکلا ستاينه، يادونه او دهغي درناوي کول برياليتوب دۍ!!!

زه مې دخپل آند په هغه برخه کې په ډولنو تړلی يم،
 کومه برخه کې چې: زما دژوند اوږده کیسه لیکلې سوي ده،
 هو، دلته ماته ژوند هسک معلومېږي خو افسوس زه خبرنه يم
 چې، زما ژوند ډېر لنډ دی او هيڅکله دتل پاتې ژوندسره سمېدلې
 نه سي، زه غولیدلې يم هوو....
 ډېر غولیدلې!!!!

.....

دمدو دي په یادونو کې داسې راگیر يم لکه په هسک کې چې
 سپوږمۍ دستور په منځ کې را گیره ده،
 زه بختور يم چې ستا یادونه راته لا نوره ښکلا راکوي نه
 پریرېدې چې تیارو کې ورک سم، خپله رڼا خورول ودروم او یو
 بي ارزښته خاوره سم!
 همدا ستا یادونه، تیرې خبرې دي چې ماته یې ارزښت راکړی،
 زه بختور يم چې تا لرم، ستا یادونه لرم، ستا خورې خبرې
 لوستلې سم،
 انتظار کوم لانور انتظار، اندکوم لانور ژور اند، خیالوکې دي
 ځان ډېوم ترڅو دسختو ورځو څخه بریمن درتا پوري ځان
 درورسوم او ستا په کتو مې د عمر ونو ستړیا دتل لپاره ختمه
 سي!

زما ناچيزه خبرې، غزلونه، نظم او شعرونه ستا په ستاينه پيل
کيږي او ستا دښکلا په يادونه پای ته رسيږي، ومي بخښه!
زه پوهيږم چي زما لږ ليدل، ډېر کم اوريدل، ډېره لږه پوهه ستا
ټولي ښکلاگاني نه سي ليدای، نه سي اوريدای او نه سي درک
کواي....

ما وبخښه هيله کوم ومي بخښه،
خو زه غواړم ياد دي کړم او ستا خوبنوته سلامونه وليږم!!!!

خبرې

خوږې

بريمن هغه وگړي دي چي دخوانۍ نشه يې وزغمل او خپل
هوښ يې پکښي دلاسه ورنه کړ!

.....

ستا دخوږو يادونو وړمې دزړه بڼ ته ناپايانه خوښۍ راوړي!

.....

کله چي زړه مې دنړۍ دنپاکيو دگرد څخه پريمان سي ستا په
پاکوونکۍ اوپاک نوم باندي يې پريولم!!!!

دزړه ارام ستا په يادونو کي نغښتۍ دۍ!
هغه زړونه سکون نه لري چي ستا دښکلاگانو څخه مخ
واړوي!!!!

مرگ درواني ازمويني ورستۍ ورځ ده دهغه ورسته يا تل پاتي
بريا يا تل پاتي ماته پيليري، خوځيني بختوردي چي دما تي
ورسته بريالي سي!

دورځي غماز هڅه کوي د اند پري مي ستا د يادونو څخه
 وشکوي،
 زما او دده دښمني تل پاتي ده زه به دې يادونه کوم او د ستاينو
 په سمندر کي به دې غوتي وهم!

کلونه وکړيرو، دښو شپو او ورځو انتظار وکړو، خو لاسته څه
 راسي هغه شپې او ورځې چي زموږ، لپاره يې شتون تکرار
 وي، هغه ونې، هغه گلونه، هغه غرونه، هغه سيندونه
 وي اړينه ده اندوکړو:
 آيا موږ تيروتلې خونه يوو؟
 زما ورځ، شپه او شپې خو به چي موږ ته تکراري مالوميري،
 راباندي په لټې نه تيريري؟
 دا خو به ددښمن تيرايستونکي دام نه وي چي موږ يې دښو شپو
 ورځو دراتلو په تمه تمه تيرايستلي يوو؟
 هو دا دهغه دام دی!
 زما ورځ نن ده!
 زما شپه هم دا نن ده!
 په سترې ازمويني کي دبريا لپاره ماته همدا شپه راکول سوي
 ده!
 هو همدا شپه چي زه يې په لټې تيروم!
 دغه زما دازمويني دتيازي وخت دی!
 زما لپاره همدا شپه ده!
 دا لهظه دتل او تل لپاره زما لپاره نه تکراريري!
 زه بايد تيازي ونيسم!

خبرې

خوږې

دستري ناکامۍ او زما په مينځ کي بايد نه ماتيدونکي کروړ
دېوال وي!
زه بايد دگلونو په منځ کي دمودو لمر وهلی از غن بوټۍ پاته نه
سم!
ماته هم بايد،
دتاند کيدا په پار ژ غورونکي اوبه راکول سي!

خوري خبري

دمدو ستري زړونه ستا په سکون ورکونکو خبرو ارام مومي!
هغو چي لاره ورکه کړي وي لارموندي!
هغه چي هيلې يې مړې سوې وي بيبي هيلې راژوندی کړي!
ستا په خبرو کي دنړۍ ټولې رڼاگانې راغونډي سوي؛
هيڅ تياره دهغه چا مخته نسته کوم څوک چي
ستا خبرې خوښوي!
دزړه يې اورې!
دښکلا پک ويوونه دې تږي زړونه اوبوي!
بختور دي هغه وگړي چي:
تل دې خبرو څخه خبرې کوي!

ولي ځانته دگلونو پرځای دزقوم ترڅه بوټي خوښ کړو؟
ولي دتل پاتې رحمت څخه تل پاتې زحمتونه غوره گڼو؟
هو موږ کولی سو دلته تخم وکړو:
دگلو يا ترڅو زقومو.
هوساينه رانيسو يا زحمتوته.
موږ دلته کښت کوونکي يو:
دښه تخم کرولو حاصل ښه او دبد تخم کرلو حاصل هم بد وي.
دغه ځای دمانيو،خوښيو،رحمت موندلو او دهغوئ دلاسه ورکولو
ځای دی!
دا موږ پوري اړه لري چي څه خوښوو
تل پاتې سکون يا تل پاتې کړاو!
نيکۍ موندل کيږي، بدۍ رانيول کيږي!

خوري خبرې

ز مور ژبه، اندونه، خوځښت، هڅې، زيار مور ته يا خوښۍ راکوي
يا غمونه!

ښه خوداده چي مور د خو ژرتېريدونکو شېبو په خوښيو
تير نه وځو

او دتل پاتيو نيکمرغيو او خوښيو دموندو په پار لږ وخت؛ ډېر لږ
وخت زحمت وباسو:

او تل پاتي برياليتوب ته ځان ورسو!

دتيرو په شان کلک زړونه لرونکي،

دوگړو پر دردونو نه دردېږي،

هغوی هڅه کوي وگړو ته زيان ورسوي،

خپل داور پاشونکو خولو

او اغزي لرونکو لاسونو په مرسته:

د نرمو زړونو په ښکلې بدن کي نه رغيدونکي، کړونکي

اوداسي زخمونه جوړوي چي هغوی دتل لپاره دردوي، و

زوروي او ځوکلوي،

خو ياد چار ددوی په گټه پای نه مومي!

دتيرو زړونو خاوندن بايد پوه واوسي چي

تيري په کروړو فولادي ماتولونو ماتيري

او ذري يې بيا داسي خوري وري کيري چي

هيڅ وخت به راتولي نه سي!!!

خبرې

خوړې

د خبرو په ژورو کې په اند کولو او د پېښو په اړه رېښه پسي
گرځېدلو سره، تاسو دځيرکۍ او وينتابه درشلونه موندۍ!

د مرغانو ښکلي غبرونه، داوبو نرم او زړه ته سکون ورکونکي
غبر، د غرونو هسک او بې کبره سروونه، دراتلونکو هيلو په دام
کې گير هغه تنکي گلاب، ستا د بريا څخه پرېمانه خبرې داهرڅه
د دې نړۍ ښکلاگانې دي!

کانه دي هغه غبرونه چې د تل پاتې خلاصونه غبرونه نه اوري،
راندې دي هغه سترگې چې دلته هيڅ ښکلا نه وينې،
ناکاره دي هغه حواس چې دا هرڅه نه سي درک کولی!!!

دنړۍ دټولو خوښيو څخه هغه خوښې ستره ده چې دسختې تندي
څخه ورسته درنو اوبو په خواکي ودريري او دتل پاتي
ژغورنې، خوښۍ او بریا اوبه درته دهغه چا په لاس درکول سي
چې نړۍ ته يې رڼا گانې راوړي او ستا وجود يې ارزښتمن
کړی دی!!!!

که تا راته دټولو څخه گران ونه اوسي
بيا خو به زه بدبخته يم!
ستا په مينه کي زما بخت،
سرلوري او برياليتوب دی!
زه به ولي پرتا مئين ونه اوسم؟:
ستا ښکلا د لمر څخه ځلانده او د سپوږمۍ څخه ښکلې ده!!!!

خبرې

خوږې

دتیاروڅخه به هله ته راووهي:
کله چي دي زړه کي درنا مینه پیداسي،
ستا مینه او رنا ته درسیدلوکلک هوډ به ډېر ژر تا دتیارو اوتور
تمو څخه درنا او روښنایي سمندرته ورسوي.
په هغه سمندر کي غوټه سه او ډېریمانې روښنایي په مرسته
ملغلري لټوه.

کوم څوک چي ماته مني هغه برياته نه سي رسیدای، دماتي
اوبريا په منځ کي توپیر صبر دی!
دچا چي باور کروړ وي هغه بريالی کيږي،
څوک چي باور نه لري هوډ دلاسه ورکوي او چاچي هوډ
وبایله هغه هرڅه بایلي!

کله چي ژوند مو باشعوره او اندیال پاته کیدل غواړي.
کله چي ژوندمو خوښ اوسیدل غواړي،
کله چي هیلې مو پوره کیدل غواړي،
ولي د عقله باغیتوب غوره کړو؟
ولي اندیالی څخه کرکه وکړو؟
ولي دځان لپاره د ناخوښه اوسیدو پریکړه وکړو؟
ولي پر بريالیتوب باندي باور ونه لرو او دستونزو سره رخه او
دامید سره دښمني وکړو؟!
ژوند دښکلا گانو څخه پریمان،
دطبیعت دشور څخه شتمن او دستورو دورانگو څخه ډک دی!
مور هله ستر تیروتنه کوو چي خپلې هیلې وژنو، غمونه پیرو او
یادونه هیروو!!!!

دسترگو کتل مو دومره کمزوري دي چي:
پوره مخلوقات نه سو پري ليدای خو :
ادعاکوو چي موږ پياوړي يوو،
غرور مو په اندونو اومغزونو کي واکمني کوي!

په هره زره خاوره زما دښواوبدو کړنو حساب په روڼ ډول
ليکلی دی، داچې زه يې نه وينم، نه په پوهيږم دا زما ناپوهي
دتور هسک په شان ښکاره کوي!

خبرې

خوږې

دخپل عقل دمزي دكروړ كولو په پار،
دمرغانو دخولو څخه ستا دستانې دزمزمو داوريډلو حس ته تم
يم...

هيله لرم دهغوئ دهر ويی، په مانا ځان پوه كړم اوستاسره؛
دميني كولو په هڅه كي وړاندې ولاړ سم!

كله چي يوازي وي: نعمت در باندي نازل سو؛ هغه نعمت چي
كه موږ گټه تري واخلو، منگولي پري ټينگي كړو ستر توب ته
به ورسېږو،

يؤبل ته به زيان ونه رسوو،

يؤوالی به غوره كړو،

يؤدبل سره به رخه نه لرو،

تل به بريالي يو،

ته به زموږ د سترې تندي په وخت كي داسي جام راكړي چي
ټول دردونه او ستړياوي به مو ليري سي،

بيا به تنده ونكړو،

حتا تنده به لانه پېژنو،

دا به څومره لويه نيكمرغي وي چي ستادر شا ستا پر قدمونو
دبيرونكي،

ډارونكي پله څخه په برياليتوب تيرسو او هغه بن ته ورسېږو

چي بنكلا ته يې هيڅ بن نه سي رسيدای،

بختور به هله سو چي: ستا گاونډيان يو...

څو مره لوی بختور!!!!

سلامونه درته ليرم ای زیری راكړونكي!!!!

سلام درباندي وايم!!!!

غوښتل مې والوزم خو:
سختو اوسپيرو توپانونو مې ،
وزرونه تار تار کړه،
دکمزوري باز په پشان يې پرځمکه راو غور ځولم،
خو.....
زه ماته نه منم،
وزرونه مې خپله گنډم او دهسک سخته؛
دسپينې سپوږمۍ مخته؛
دغرونو پر سر الوتنې ته ځان تياروم،
غواړم دسيندونو ښکلا دهسک دلوري ووينم او د ښکلي ابد
لپاره دسمندر څخه دالماسو په موندلو او راکښلوکي بريالی
سم!!!!

1398/4/10

مور ډېرې هسکې هيلې لرو.
 داسې هيلې چې کيدای سي
 دهغوئ لاسته راوړل او ورته رسيدل دومره ارزښت ونه لري!
 دهمدغو نه پوره کيدونکو هيلو له کبله،
 زموږ زړونه بې سکونه او نا ارامه وي،
 خپه يو،
 خواشينوونکو اوزيان رسوونکو اندونو مو
 د عقل پرې سوست يا شکيدلو ته نژدې کړي وي!
 هو کله خو دې ارزښت هيلو دپورا کيدا په پار ځانونه تياره او
 زحمت ورکونکو کوهيانو ته نژدې يا وار واچو،
 ولې داسې وکړو؟
 ولې سم او ژور اند ونه کړو؟
 او ولې داسې ونه وايو؟
 زه دلته څه کوم؟
 زما دنده دلته څه ده؟
 آيا زما داغوبښتنه زما دسترې بريا لور ته غځيدلې نيغه لاره ده؟
 آيا دا زما دغه زغمل کيدونکي تندې څخه، دژغورنې هيله ده؟
 که نه ده: بياولې زه دومره خفه واوسم؟
 ولې مې زړه وزوروم؟
 هو زه هرڅه لرم:
 روغتيا،
 خواږه، جامې او ستره معنوي ډالۍ:
 هغه ډالۍ چې په ميلياردونو انسانانو کې زه ورته غوره سوي يم
 دا هرڅه بس دي!
 دا هرڅه پرما ډېر دي!
 دا هرڅه چې زه يې لرم وړيې نه يم!

خبرې

خوږې

بڼه نو زه خپه ولې سم؟
ووايه زه ولې خپه سم؟
دروغتيا شتمنې لرم هغه شتمنې چې ډېروگري يې په ارمان
اوښکې توې وي!
زه بايد هيڅ وخت خپه ونه اوسم!
دا هرڅه چې ماته ډالۍ سوي زه يې وړنه يم!
زه بايد مننه کوونکې و اوسم، نه گيله کوونکې!
مننه کوونکې!
رښتنې مننه کوونکې!

دښکلو او اړينو کتابونو لوستنه موږ لوړوي، داسي چي بريا ته
موږ نه بلکي بريا موږ ته اړه کيږي او زړه راباندي بايلي!

اړتيا نسته دوگړو دويښتابه لپاره سپک کوونکي وييونه وپيل
سي:

اميل تري جوړ او دوگړو غاړو ته ور ولويږي، که داسي وسي
ياد اميل به بي خلا او ښکلا به يې ډېره نه ليدل کيدونکي وي!

ستا يوټانيه ژوندومره قيمت لري لکه دتولي نړۍ تولي خزانې
اوټوله شتمني يا دهغي څخه هم خورا ډېره گران قيمته ده،
يانې ته نه سي کولی دتولي نړۍ په سته شيانو يوه شيبه وپيږي
ځکه ته په همدې ثانيه کي جنت گټلي سي
اوپه همدې يوه ثانيه کي ته خپل ځان دد ورځ داوسيدونکو د ډلې
څخه گرځوي ياکولی سي!
توبه وباسه دالله جل جلاله څخه دخپلوگناهونو بڅښه وغواړه
مرگ ستا انتظارکوي ته دمرگ يي اوته دمرگ څخه چاره نه
لري!

خپل رښتني هيله او موخه درهغو وڅاره:
ترهغو دي سترگي ليدل پريږدي؛ غوږونه دي اوريدل پريږدي،
لاسونه دي پورته کول پريږدي، پښی دي دتگ کولوڅخه منعه
سی اوتل پريږدي،
هوډمن واوسه خپل موخه وټاکه او بريا ته ځان ورسوه!!!

خبرې

خوري

دشپې چوپتيا، دستورو شغلې، د سپوږمۍ خندانه خيهره، داوبو
دشور موسيقي، د حشراتو سندرې او ستا يادونه د طبيعت
بنکلاگانې دي!!!

ستوري شاهدان دي چي:
نوم دي د تيارو په منځ کي؛
د حشرو د غبرونو د موسيقي سره يوځای،
د زړه د تله زمزمه کوم او د سپوږمۍ لورته يې،
د مئينانو د قاسد په لاس ورکوم!!!!

» » » » » » » » » »

A silhouette of a person in a dynamic, possibly athletic or expressive pose, set against a warm, orange-hued sunset or sunrise sky. The person's arms are extended forward, and their head is tilted back, creating a sense of movement and energy.

گلونه دې ښکلا ته سلامونه وايي، مخ کي دې دنړۍ تللي او
راتلونکي سپرلي را غونډ سوي دي!!!

هغه ورځ به څومره نېکمرغه وي چي ته راڅخه خوښ يی او
دخپل خوښۍ بری ليک مې راته دبريا په لاس کي راکړي،
زه به هله بناد سم،
زه به هله رښتني بريالی سم،
زه به هله ټول غمونه هيرکړم او تل پاتي سکون څخه برخمن
سم!

خبرې

خوږې

هيڅ بنکلا، هيڅ رڼا هيڅ بریا نسته ټولې بنکلاگانې، ټولې رڼاگانې
او ټولې بریا وي ستا سره موندل کيږي!

ما هوا ته خپل اهو نه امانت سپارلي ترڅو درتا پوري يې
سلامت در ورسوي!

خبرې

خوږې

ستا دبنکلا هومره بنکلا مي دنړۍ په هيڅ بنکلا کي نه ده ليدلي
ځکه خو زه :

يوازې ستا بنکلا ته بنکلا وایم،
نوري بنکلا وي راته بي رنگي او بد رنگي بنکاري

که دنړۍ ټولې بڼيگنې را غونډي کړو ديوه بد ليدونکي زړه
تسلا به پري ونه سي!

دهغو تيارو څخه ډار نه لرم: په کومو کي چي ستا يادونه راسره
مله وي!!!

هغه رڼا چي دټولو څخه ډېره ځلا لري ستا دوينه راغبرگي سوي
ورانگي دي!!!!

سکون څه دی داچي دسپوږمۍ بنکلی مخ درته بنکلی بنکاره
سي،

دگلونوخوشبو بڼه احساس کړي،
دمرغانودزمزمو او د اوبو دشوره خوند واخلي،
دحشراتو ږغونوکي اند وکړي،
سپرلی درته په خپل رنگ بنکاره سي،

خوري

خبري

سترگي دي دلمرځلا روښانه وويني،
زړه کي دي ويره او هيله شتون ولري،
دسهار درنگيني او ښکلا څخه خوند واخلي؛
هووو

داسي چي دناروغی په بستر او درغتون په کوټه کي نه يي
پروت بلکي دښکلي شنه هسک ليدل درباندي ښه ولگيري؛
خوند تري واخلي،
وجدان دي ارام وي او دکوم چا سره دبدو کولو په گردونو دي
دزړه کونجونه نه وي ککړ!

ما دي په ستاينو باندي دشعر ليکلو تکل وکړ خو اندونو مي هيڅ
ويونو ستا د نه شمېرل کيدونکو ستاينونو لپاره ونه موندل،
ما وبخښه زما داند پري دومره کروړ نه دي چي ستا په اندونو
کي الوتنه وکړم او ځان مي هيرکړم!

ځيني موهيلي راسموري كړي،
اوځيني مودهيلو بن ته دخزان په شان راسي اودهيلوسموري،
زرغوني ونې مو راته خزان كړي.

دلته يوزي توب نسته،
دا خفگان هيڅ دى،
دا غمونه كوچني،
دا شتمني بي ارزښته ده،
دا ښكلا تاريكه ده،
دارغونه خوښي راوړنكي نه دي،
داخوندونه ترخه دي،
داڅښل مجبوريت دى
بي كسي دماځيگر ده!
سترخفگان د چپه لاس دى!
لوى غمونه په كنده كي دي!
ازښتمنه شتمني دباورده!
اره ښكلا دلويي ونې دپانو ده!
ښه ږغ د اجازې دى!
خوږ خوند داينې دى او تنده ماتونكى څښل دحوض دي!!!

خبرې

خوري

زما دژوند ټولې خوښۍ تاپوري تړلي دي،
که ته راڅخه خفه يې زه به هيڅ وخت خوښ او بريالی ونه
اوسم،
ستا خبرې مي خوښ ساتي،
خبرې دي دگلو څخه خشبو لرونکي او د کوثر داوبو څخه
خوري دي،
بريا پکښي نغښتي ده،
ژغورنکي دي،
دزړه ناروغۍ او خستگي مي ستا دخبرو په اوريدو لمنځه ځي،
په خبرو مي دي پوه کړه چې دنړيو نيکمرغيو ته ورسيرم،
پرما دي نظر وکړه چې ژوندونونه مي سم سي؛
مه راڅخه خفه کيږي چې لولپه به سم، ماغزه او زړه به مې اور
واخلي او په تل پاتيو تاريخيو کي به بند پاته سم!

خبرې

خوږې

دگلونوسره مینه کوم،
دخوشبوڅخه یې خوند اخلم،
ښکلاته یې گورم او ښکلاکې یې ژور آند کوونکې یم:
ترڅنگ یې داغزو پالنه هم کوم،
غواړم اغزن بوتې هم گلونه وکړي!

قدمونه وړاندې ږدم،
تیارې د سپوږمۍ د ښکلي مخ په لیدلو ورکې سولې،
ستوري راته نیغې خو ورکې سوي لارې ښیې،
زه هیله لرم بریالی خپل منزل ته ځان ورسوم!

په هسک کې ستادمخ په انځورونو پسې لټه کوم،
ستا دخبرو وږمې مې د دردمن زړه پر زخمونو ملهم ږدي،
وړاندې ځم اوستا گلونه قدمونه څارم، ښایي زه ستا په ښوول
سویه لاره په ښه ډول لارنسم:
خو هڅه کوم پر همدې لارې بریالی خپل منزل ته ځان ورسوم!

دسترياو پندمو اخیستی دهوسایني په لټه موپښې دتيا کو څخه
پریمانه دي:
مورستري یو،
خو هیله لرو تل پاتي خوښی او هوسایني ومومو!

هر شپه مې آندونه ستا په نوم او خبرو یادولو خړوبوم او هیله لرم
چې خوب کي به ستا دښکلي مخه دښکلو وړانگو په لیدلو باندې
سر لوری سم!!!!

دخپل عقل دمزي دکروړ کولو په پار،
دمرغانو دخولو څخه ستا دستایني دزمزمو داوریډلو حس ته تم
یم،
هیله لرم دهغوی دهر ویی، لغات په مانا ځان پوه کړم اوستاسره
دمیني کولو په هڅه کي وړاندې لاړ سم!!!!

که مي قلم درنگ څخه پريمانه نه وي،
که مي کتاب اوکتابچه راسره ملگري نه وي،
زه مي ځان داسي احساسوم لکه نري چي راڅخه دتل لپاره جدا
سوي وي اوزه يي يوازي پريښي يم!

دتيارو مابنامونو په چوپتيا کي دنا اوريدلو کړيدلو غبرونو
داوريدو په لټه دبنکلي هسک ملغلرو رڼو ستورو ته په
خيرگورم:
هوډمي کړي چي دهغو غبرونو داوريده حس ځان کي پياوړي
کړم،
کوم غبرونه چي مغرورو اوځان خوبونوونکي وگري هيڅ وخت
نه اوري!

[illegible]

بختور دي چي دزړه په گوټونو کي يې هروخت ستا ښکلی نوم
 شتون ولري،
 څومره نيکمرغه دي هغه وگړي چي ستا دخوښې لپاره شيبې
 تيروي،
 هغه څومره لوړ دي چي ستا لورته يې تل دسپيروخاورو په شان
 غرونه غوندي لوړسرونه ټيټ وي،
 سلام دي پر هغو وگړو چي ستا ستاينه کوي او ستادوستانو ته
 سلامونه ليري!

دا څومره ښکلاده چي په تا کي راغونډه سوي ده،
 ستا دښکلا په پوهيدو اودليدو وگړي دنه زغمل کيدونکي تندي
 څخه خلاصيري،
 دمدو سترپاوي يې پای مومي،
 په تاريخو کي نيغه لار موندي، دتل پاتي بربادونکي پله څخه په
 برياليتوب تيريږي،
 خپلو لويو هيلو ته رسيري او په ورستيو کي دتل پاتي
 خوښيو، سکون او تل پاتي ميني څخه برخمن کيري،
 هو ستا مخ ډېر ښکلی او ژغورونکی دی،
 داسي چي هيڅ توپان،
 غم او درد،
 غوسه او نفرت،
 ناکامي اوماتي ستا ښه ليدونکو،
 درک کوونکو اوستاسره تلونکو ته نه رسيري!

څومره بده ده چې انسان ددې ټولو نعمتونو سره سره شکر
کوونکی نه وي،
زه هغه وخت حيران سم بيخي ډېر حيران چې کله يو روغ
انسان هغه انسان چې الله جل جلاله روغتيا ورکړي وي ووايي:
زه خوېش نه يم او دا ژوند عذاب دی،
دا بيخي ډيره بي انصافي ده،
دا بيخي ډيره ناشکري ده او دا بيخي لويه نا فرماني ده،
که دناروغانو دحال څوک خبر سي پر ژبه به يې تل يوه خبره
روان وي شکر يارب شکر يارب!

ستا دېن دونو څخه گلونه اوريزي بختور يم چې ستا دېن په
خواکي مې جونگره جوړه کړي ده.
زه دپنځو گلونو خوشبو خوښوم،
همدې گلونه وړمې دي چې زړه ته مې سکون ورکوي!

ما ددې نړۍ دهرکاني بوتې او ذرې ته په غور وکتل درک مې
کړل انسان دخپل جسم له اړخه ډېر کمزوری دی مگر غرور
يې هومره دی چې: خپل لمنځه تلونکي بدن باندې دټولو ناتوانيو
سره دخپل پيدا کوونکي نافرمانۍ کوي!

په تعجب کي يم
دژوند رنگونه ولي راته روښانه نه ښکاري،
زه ولي دطبع دښکلا ننداره نه سم کولی،
زه ولي دوگړو دخنډا سره نه خاندېم؛
داسي خوبه نه وي چي ستا دښکلا دزدان په کروړ پنجرو کي
زنداني سوي يم؟

»»»»

ستا په ښکلا مينيدل د بريا تکل کول دي،
خوستاسره وفا کول بريا ته رسيدل دي!!!!

دهيلوسمندركي ډوب، غوټه سوم،
سختوڅپويي زما پر هر پر هر وجود
دناميدی ساحل ته وغورځوي،
پوه سوم په دې سمندرکي دملغرو موندنه
تيره وجود غواړي!

ډير افسوس؛ ډير افسوس پر هغې سختې شېبې چې دخپلو روانو
شېبو څخه دومره تنگ سي چې ژوند کول درته عذاب ښکاري،
هغه وخت چې يوازي يوه هيله ولري ددې نړۍ څخه ژر
ستنېدلو هيله!

وگوره کاینات ټول په درناوي ولاړ دي،
دخپل ورسپارل سویو کړنو نظم يوه ذره هم نه خرابوي،
که هغوی خپلې دندې ته ژمن نه سي دنړۍ رڼا وي به تیارو ته
ننوخې هغه تیارو ته چې رڼا یې روښانه کولو ته عاجزه ده،
مور ولې نظم ته ژمن نه سو او خپل را کړل سوی کار په ښه
ډول سرته ونه رسو،
غافله سو،
مخ واړو کيدای سي مور هم هغې تيارې کندی ته وښويرو چې
دځينو راوتل ناشوني او دځينو چې بخت ښه وي وبه ژغورل
سي!

هغه چې دسپورمۍ ښکلا،
دستورو خلا،
دشپې چوپتیا باندي دې ښه پوهوي هغه دپوهې لټه او دهغې په
سمندر کي لامبو وهل دي ،
مور هله خپل دهیلو ساحل ته رسیرو کله چې مور دکتابونو
دپاڼو څخه جوړي نه ماتیدونکي ډېر کروړي بیړۍ کي دژوند
سفر کووو دتل پاتي ژوند لپاره!

خوښ سوم کله چې مي دونو ژرې پانې وليدي چې دونو د
هسکه خان محکي ته په ارامۍ دتل پاتي هوساينې لپاره را
رسوي.

پر خپل برخليک مي وژړل اوومي ويل يا الله جل جلاله
زما ابدې ارم خای راته بنایسته اودهوساينې څخه پک راگري .
دانړۍ خودستونزو په شتون کي تيريزي خواخرت دکړاونو په
شتون کي نه تيريزي .

په دي ستره ازموینه کي مي بریا راپه برخه کړي!

ستاسو ژوند پر دېوال خوړنده سوي تابلو ده چې نورو وگړو ته
هم خوښۍ او غم ورکول سي!

ځينې وگړي ددې سره سره چې شتمن وي خو زړه يې غريب
وي، شتمن نه وي ،
اربنتمن هغه دی چې زړه يې په معنوي ډول شتمن وي.
پيسه لاسته راوړل کيږي خو دزړه شتمنې الهي ورکړه ده چې
ډېر وگړي تري بې برخې دي.
ارزښت بايد ظاهري شتمنۍ ته ورنه کړو اړه شتمنې معنوي
شتمنې ده!

دنفرتونو پندداوري څخه کوز، کښته کړه
 دورونوترمنځ جدايي جلاوالي راوستوونکي مه جوړيزه.
 دخپل ډيوې دښکلا نور رڼا چې څومره ستا سترگوته رسيري
 اوورته ځير يې،
 هومره دگاونډي ډيوې رڼا ته هم په پرانيستو خلاصو سترگو
 وگوره!
 دهغو لارو سمت لوري ته وگري مه رابوله،
 دکومولاروملاوي چې درځي،
 کيني، بدی، نفرت، گناهونو،
 لکبله کړي سوي وي
 دلته خپل ټال وخت دگلونوپه پاللو کې تيرکړه اغزي هم دبېخه
 مه باسه کاره داغزو پيوندولو چل چم،
 په گلوباندي ياده زده کړه،
 اوخپل شاوخوا، چاپيريال دي د خوشبو څخه پرېمانه کړه،
 دلته دمعضومو، بي گناهو، مظلومو مرغيو ښکار مه کوه،
 دپوري غره لويې سيني ته وگوره،
 وگوره په څومره مينه وژنوکو زهري مارانوته يې خپل په سينه
 کي ځای ورکړی دی!
 دهغه زړه خودتيرو ډبرو دی!
 ستازړه خودپستي نازکي غوښي څخه جوړ دی،
 ستا زړه کي بايد دمهرباني چيني وبهيري!

د ډيورنډ کر غیر نه کرښه!
 زما دهغو پولو څخه نفرت کيږي کومې پولې چې دظالم غماز
 او غدار خپل ترمنځ دهغوئ د ناپاکو لاسونو دپاکو قلمونو دزړه
 په وینو درنو پانو پر ښکلي او بې داغ مخ په زور او جبر په
 هغه وخت کې کښل سوي چې:
 دهغوئ دنایاکه وجود لاندې زموږ پاکې مخکې دخپلې دزړه
 دتوتې دبیلوالې په غم کې پر غلام او بادر لعنتونه ویل،
 غرونه لږزیږل او خپل ترمنځ یې بیلوالی نه سو زغملی دا
 څومره بده ورځ وه چې د نړۍ شرغوښتونکو او غلام ترمنځ
 پرموږ دبیلوالې او لیروالي پوله وتپل سول،
 دا ورځ زموږ دجدایې،
 لیراولې،
 ورسته پاتې والي او بې شمېره دردونو او کړاونو دپیل ورځ وه،
 لعنت پر هغو لاسونو چې زموږ دلیروالي په ورځ یې غرونه
 مات،
 مخکې زخمي،
 گلونه خزان او زړونه اړه کړل!

بيله شكه هغه ټول دستايلو وړدي چي دخپلو حقونو ساتني ته
 دظالم پروړاندي رادانگي،
 هيله لرم يوه ورځ ټول لرېر پښتانه افغانان دلوۍ افغانستان
 دبياجوړيدني ږغ اوچت كړي او دپنجاب څخه دافغانستان دبېلي
 سوي دزړه دتوتي دبيا پيوند غزل !!!!
 زمزمه كړي

دخوبونو په ليدلو مي اند كوي ټول رښتيا كيږي،
 خو خبر نه وم خوبونه يوازي خوبونه وي،
 دخوبونو رښتيا كيدل دغرونو سوري كول دي چي كلونه د
 سختو ډبر او څارو ماتول غواړي،
 لاسونه به دي تڼاكي سي؛
 دبدن دژوندي پاتي كيدا جوهر به دي دخولو سره يوځای په
 سپيرو خاور كي ضايع سي او در زحمتونو ورسته به غر
 سوري كړي،
 همداسي خوبونه رښتيا كيږي او سړی خپل ټاكلي منزل ته
 رسيږي!

زړه دمغزڅخه پوښتنه وكړي؟
 اى! احسان هيرونكي زه تل ستاسره ملگرى يم ته ولي زما
 ملگري نه كوي ولي مايوازي پريږدي؟
 مغز دڅه شيبې لپاره چوف پاته سي،

خبرې

خوري

دخپل وفا دليل نه سي ورته ويلي،
اوزړه هم نه سي قانع کولی،
دماغ وه زړه ته په خبروسي،
پيغور ورکړي ووايي:
زه يوازي دځان خوښي نه غواړم،
دي نړۍ کي يوازي زما خوښي نه ده!
دلته زما خوښۍ يوازي نه ده ارزښتمنه!
هغه ته يې چي يوازي ځان پېژني،
اونور درته هيڅ ارزښت نه لري،
زه دخپل ځان سره ددي نړۍ خوښي هم غواړم
خوته نه پوهيږي، نه پوهيږي،
زه ستاسره نور ملگري نه سم کولی،
ته خپل ځان پېژنه اوزه به نړۍ پېژنم!
بس زه جلايم اوته جلا!

زما اوستا خلقت توپيرلري!

دلته درنو ستورو رڼا څوک نه ويني وگوره ستوري دتيارو
رڼاکولو لپاره ځان،
سوځوي،
پرځان زحمت تيروي چي وگړي هغوی وويني، دهغوی
سربښندنه درک کړي،
خو افسوس خلک دهغوی په درک اوليدلو کي سوستي کوي،
ځانته دومره زحمت نه ورکوي چي يوار خپلې ناتونه سترگې
دهسک لورته کړي کړي،
ولي؟

خبرې

خوري

زړه برونونکي ده دکمزوري وجود لرونکي دغه اړ وگړي
ولي هسک ته نه گوري،
ولي غرور کوي په داسي حال کي چي دهغوئ زړونه ديؤي
کمزوري وړتيا لرونکي دي چي دهغې په نشتون دوى دخپلې
يؤي کوچنۍ برخې پرته دبيخي ډېرې مودې لپاره په هغه گرد
بدليږي چي ذرې يې دنړۍ په ټولو برخو ويشل کيدلى سي.
افسوس ډاکړنه څومره بده ده!
يؤ کمزورى څنگه دومره جورت وکړي!

دتاريکو څخه ستا درنا لورته درم:
هيله لرم دژوند په چارو کي دناپايانه رنا گانو بنارته بريالى
ستون سم!

هسک درنگينو وريځو په ننډاره کي دمره بوخت دى چي :ماته
دسپينې سپوږمۍ دديدن خيږت نه راکوي!

خبرې

خوړې

ساگاني مې ستا ياد را تازه کوي!!!!
خو احسان هيروونکي زړه مې کله کله ستا دستاينو څخه غافله
وي!

ستا يو کاته ماته ددې نړۍ درېلي هرخوښۍ ډېر ارزښت
لري!!!!

دسترياو پندمو اخيستي دهوساينې په لټه موپښې دتيا کو څخه
پرېمانه دي،

مورستري يو،
خو هيله لرو تل پاتي خوښي او هوساينه ومومو!

زه دگلونو دبنکلا څخه ستا ديدانو اميلونه جوړوم،
خوشبويي ماته ستا د اندونو دخپلولوسمت ته رابول!

دژوند دکړاونو اوسترياو څخه دسکون احساس هله وکړم:
کله چي ستا ارام بڅبونکي نوم خپل زړه کي زمزمه کړم!

ستا دمخ رنگينو وړانگو خو ټوله نړۍ نيولي ده،
بدبخته هغه وگړي دي چي دا بنکلي وړانگي نه وينې،
تياروکي ورڅخه گټه نه اخلي او پرانده دي!

ستا دميني په سمندرکي دومره غوټه سوي يم چي ستا الماس
يادونه مي اوس نه پريريدي چي ساحل ته ستون سم!

دونودپانوسره
لگيدونکي شمال،
دآسمان په مخ کي خلیدونکي ستوري دشيپي په دې تياره کي
دغرونودڅوکو څخه دوحشي ژوو اوازونه دنباتاتو په
پانو اوساقوباندي اوريدونکي شبنم،
د زر غونوبونودونودبيخونوڅخه دچرچرکو زير ږغونه،
په دې تياره کي هرگړندی اهتزاز ددې خړي ځمکي دپاسه
دتکوشنو اوبو زړه راکبنونکي شورهار،
دژو ترمنځ يوبل سره دخپل ستري اوخوشحاله ژوند کيسي،
دها خړپر کورپه غولي کي دژريدونکي ماشوم ژړا،
په خواږه خوب ويده ددې پوري مقبري مري،
دها حجرې په تخت ويده نا خبرخوان،

خبرې

خوږې

ددې شين چمن په منځ كې دسپيره پټكي دخيرو خپلوي خاوند
دخيال په نيلي سپور زلمى،
داهرڅه ددې طبعت ځانگړتياوي دي!
دا طبعت بنكلې دى!
داتخيول پيچلى دى!
دا اوازونه هريو ډېرڅه وايي!
داهيلي ژوندى دي!
داحمكه توپاني ده!
دا اوبه خوتيدونكي دي!

هغوچي ځان ته دخوبونومانۍ جوړي کړي وي همداسي
دخوبونودمانيو په تمه تمه په دصحرا په توند اوسوځونکي لمر
کي خوب وړي پاته سول!
چاچي دجونگري دودانولولپاره لرگي اواغزي راغونډول پيل
کړي وه :
هغوي اوس دخپل جونگري په يخوسيوروکي آرام کوي!

دبي علمي څخه داسي تېنتم لکه څنگه چې:
دسمندر په منځ کي دبيري څخه لويديلي انسان دخپل مرگ څخه
په تېننه کي وي!

داغزوکنست مي وکړ دزړه په مينه مي سپيني خوږو اوبو باندي
خړوب کړل،
زرغونه سول،
دگلونوپه ليدلو يي زما زړه دخوښي څخه ټوپونه ووهل:
گلونه يي نرم اغزي وکړل،
هغوی زما لاسونه نه ژوبلول پيل کړل:
هوو!
زه خبر نه وم چې:
داغزو کروندگر لاسونوبه تل په وينو سره وي او تل به دخپل
کرلي کښت څخه ورسته دڅه مودي دخوښۍ:
خفگان وينې!!!

خبري

خوري

دتياروماننامونوپه چوپتيا کي دنااوريدلو کريدلو غرونو داوريډو
په لټه دبنکلي هسک ملغرو رنو ستورو ته په خيرگورم:
هوډمي کړي چې دهغو غرونو داوريډحس خان کي پياوړي کړم،
کوم غرونه چې مغورو او خان خوبونو کي وگړي هيڅ وخت
نه اوري!

دغرونو هسكو، تيرو څوكو ته دخيال په تال كې ځانگم،
 آندوړی يم او غلی يې ديدن كوم،
 اندم: غرونه دخپل هسكوالي په شتون كې دغرور اوځان بنودنې
 هوډ نه لري،

هغوی تل پاتي چوپتيا او سكون ځكه غوره كړي دي،
 ځكه چې هغوی نه غواړي په خپلو بم غرونو دوگړو غرونه
 وركانه كړي هغوی درك كړي ده چې زموږ خبرې به هيڅ
 وخت داوگړي وانه وري،
 ځكه داوگړي دومره په خپلو چارو كې بوخت دي چې دځمكې
 دخبراداري غرونه نه اوري،
 هغوی غرور كوي اودوخت تيز تگ ته هيڅ غوركوونكي نه
 دي!

داوگړي دهسكو غرونو كږو ملاو ته نه گوري چې دتېزو
 توپانونو لكبله يې ملا وي ماتي سوي دي،
 خوبيا هم دې هسكو غرونو يو اه هم نه دی كړی،
 چوف دي،

زغم اوصبريې په خټه اخېنل سوی دی.
 داهسك غرونه دومره عاجزه دي چې حيواناتو، نباتاتو، حشراتو
 ته يې خپل پر ښكلي بدن داوسيدو ځای وركړی،
 هغوی دخپل هسكوالي او كروړولي په شتون كې بيا هم ددې
 كمزورو بدن لرونكو په وړاندي كوم بدغبرگون نه دی څرگند
 كړی!
 وگوره!

هغوی دغرور په نوم كوم څه نه پيژني!

قدمونه وړاندي ږدم:
تیارې د سپوږمۍ د ښکلي مخ په لیدلو ورکې سولې،
ستوري راته نیغې او ورکې سوي لارې ښیې!
زه هیله لرم بریالی منزل ته ځان ورسوم!

په هسک کې ستا ښکلا په سي لټه کوم!
ستا دخبرو وړمې مې د دردمن زړه پر زخمونو ملهم ږدي!
وړاندي ځم اوستا گلونه قدمونه څارم،
ښايي زه ستا په ښوول سويه لاره په ښه ډول لارنسم خو:
هڅه کوم پر همدې لارې بریالی خپل منزل ته ځان ورسوم!

که غواړو دوگړو دڅهرو ښکلا په ښه ډول ووينو،
دخبرو په خوروالي يې پوه سو،
وپوهيږو هغوی زمونږ څخه څه غواړي او مونږ ته بايد هغوی
څومره درناوی ولري،
سترگې مو بايد ښکلا ليدونکي او
پلټونکي وي،
خبرې مو بريابلونکي
خوري او پرييل سوي وي،
مغز موباید ويين،
موندونکي،
هر اړخيز پريکړه کوونکي وي او خپله درناوی کوونکي
واوسو.

خبرې

خوږې

کله چې زه د قلم درناوی ونه کړم: باید دهیڅ درناوي هیله ونه لرم، قلم د پوره درناوي وړ دی خو افسوس موږ هغه ته درناوی نه کوو، په پاڅو وینو یې دوگړو ژوند، روان، او احساساتو ته زیان رسو، دا څومره بده ده چې د قلم په پاڅو وینو د پانو پر بې داغو پاڅو بدنونو باندې بد لیکو، هوو دا ډېر او بیخي ډېره بده، نه مننونکي، زیان رسوونکي او بربادونکي کړنه ده، که څه هم زموږ ژبه ښکلي نه وي خو د قلم ژبه ډېره ښکلي، احساسات یې نازک، سترگې یې ښائیستي او بدن یې پیاوړی دی، موږ باید دهغه ژبه بدوینوونکي، سترگې یې بدرنگي؛ احساسات یې مات او بدن یې کمزوری نه کړو!

لیکل به وکړو، ښکلي، گټور، وینوونکي، لاره ښوونکي، هیله لرونکي، موخه موندونکي، بریاته رسیدونکي، پاک او دحوس په او بو نه پریواللي لیکل، ځلانده او بریښیدونکي لیکل، هسک ته بلونکي لیکل، موخو ته رسیدونکي، وفالرونکي او درښتیا په رنگ رنگ سوي لیکل.....

هو دا د قلم درناوی، مینه او حق دی!

خوري خبري

لنڊڪي شعرونه او ادبي ٽوٽي

ليکوال: محمود حميدزي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library